

עפ"ת 46338/05/14 - מדינת ישראל נגד עמיר אלטורי

בתי המשפט

עפ"ת 46338-05-14
03 נובמבר 2014

בית משפט מחוזי באר שבע

לפני: כבוד השופטת טלי חיימוביץ
בעניין: מדינת ישראל

המעוררת

נגד

עמיר אלטורי

המשיב

פסק דין

ערעור המדינה על קולת העונש בגזר דין של בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע (כב' סגן הנשיא - השופט לנדסמן), בתיק 2126-06-13 מיום 24.4.14, לפיו הורשע המשיב, על פי הודאתו, בעבירה של אי קיום חובת רישיון, לפי סעיף 2 לצו הפיקוח על מצרכי ושירותים (מוסכים, ומפעלים לכלי רכב), התש"ל - 1970, וסעיף 39(ב)(א1) לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח - 1957, ונדון לעונשים של קנס כספי בסך 1,000 ₪, והתחייבות להימנע מביצוע עבירה דומה. כן ניתן צו סגירה לעסק.

על פי עובדות כתב האישום, בין התאריכים 3.7.11 - 5.7.11 ובסמוך לכך, ניהל המשיב מוסך לפחחות רכב ברהט, ללא רישיון. בתקופה זו, בוצעו במוסך עבודות תיקון פחחות לשני כלי רכב.

התביעה עתרה להשית עליו קנס כספי במתחם שבין 5,000-20,000 ₪, צו סגירה והתחייבות.

בית המשפט קמא נימק את קולת העונש, בכך שמדובר בנאשם צעיר שפתח עסק למשך שלושה שבועות בלבד. הפיקוח נעשתה ימים ספורים לאחר פתיחת העסק. תוך זמן קצר הבין כי אינו יכול לעמוד בתנאים הדרושים בחוק לקיום העסק, ולכן סגר אותו מיד, ועתה עובד כשכיר בענף אחר. משכך, הטעם לענישה מחמירה - רווח כלכלי בבסיס העבירה, שוב אינו קיים, ואין להחמיר עם המשיב.

המדינה ערערה על קולת העונש, וטענה, כי הוא חורג באופן בלתי סביר מרמת הענישה הנהוגה, אינו מרתיע ואף מהווה פרס לעברייני, אשר גם המשיך לבצע את העבירה במסגרת ההליכים בבית המשפט, ועל כן, העבירה השתלמה לו כלכלית. הקנס שנפסק אינו עומד בפרופורציה לעונש המקסימום בסך 75,000 ₪ שלצידו מאסר בן 3 שנים. עוד טען ב"כ המערערים, כי בית המשפט קמא התעלם מההיבט הבטיחותי של העבירה והתייחס רק לרווח הכלכלי. זאת למרות שהוראות החוק נועדו להגן על שלום הציבור ולמנוע הונאה, באופן שרכב יטופל רק על ידי מי שהוא בעל הכשרה מתאימה.

המערער צרפה לכתב הערעור דוגמאות פסיקה, ללמד על ענישה מחמירה הרבה יותר מזו שהשית בית המשפט קמא, מתחם הנע בין 2,500-5,000 ₪. לכן, טען ב"כ המערער, כי לא היה מקום לקבוע קנס נמוך כל כך.

ב"כ המשיב מתנגד לקבלת הערעור. לטענתו, הפסיקה שצורפה לערעור אינה עדכנית, וניתנה לפני שנים רבות, כך שלא ניתן להביאה בחשבון בקביעת המתחם. בנוסף, מדובר בפסיקה המתייחסת לחברות גדולות שניהלו מוסכים לאורך זמן. הוא הגיש פסקה עדכנית יותר, לפיה הושתו קנסות קלים בין 1,000-4,000 ₪, כאשר הקנס הגבוה הושת על עסק שהתנהל מעל שנתיים. בענייננו, מדובר בעסק שהתנהל בסך הכל שלושה ימים, ובבחור צעיר שסגר אותו מיד לאחר שהגיע אליו המפקח. לאחר הסגירה החל לעבוד כשכיר, והציג אף את תלושי השכר שלו. בנוסף, נגרם לו נזק רב, הוא הפסיד את כל הכסף שהשקיע בעסק, ונאלץ לסגור אותו.

ב"כ המערער השיב, כי לא הובאו ראיות לתמיכת הטענה כי העסק נסגר, ולבטח העסק לא עבד שלושה ימים בלבד עד שהגיעו אליו, אלא תקופה ארוכה יותר.

לאחר ששמעתי את טענות ב"כ הצדדים, ועיינתי בפסיקה, נחה דעתי כי דין הערעור להתקבל.

סך 1,000 ₪ הינו סכום החורג מהמתחם ההולם. מקובלת עלי עמדת בית המשפט קמא, לפיה, בנסיבות קלות כמו במקרה שלנו, דהיינו, עסק קטן שעבד ימים ספורים, אין מקום לחרוג מאלפי ₪ בודדים. ברף על המתחם יש להביא בחשבון את היות זו עבירה ראשונה של המשיב. אולם, סך 1,000 ₪ חורג מהמתחם ללא הצדקה, ואינו מביא בחשבון את האינטרסים הכלכליים והבטיחותיים של הציבור, עליהם בא החוק לענות.

על כן, ומאחר וערכאת הערעור אינה ממצא את הדין, אני מעמידה את הקנס על סך 2,500 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו. ההפרש ישולם תוך 60 יום מהיום.

יתר רכיבי הענישה יוותרו על כנם.

בשולי הדברים אבקש להביע את הסתייגותי העמוקה מאופן טיעונה של המערער.

בכתב האישום נאמר במפורש, כי העסק התנהל בין התאריכים 3-5 ליולי, 2011, ובסמוך לכך, דהיינו שלושה ימים וככל הנראה ימים נוספים בסמוך. למרות אמירה מפורשת זו, טענה ב"כ המדינה בכתב הערעור, כי המשיב המשיך לבצע את העבירה גם במהלך ההליך בבית המשפט קמא. זאת למרות שמדובר בכתב אישום שהוגש שנתיים לאחר האירוע. גם בדיון בבית המשפט, ולמרות הערותי, עמד ב"כ המערער על כך שמדובר בתקופה ארוכה יותר לדבריו:

"אני לא ראיתי הוכחות לגבי סגירת העסק... אין דבר כזה שהוא סגר תוך שלושה ימים."

ובהמשך:

"כשבית המשפט שואל אותי אם אנחנו עומדים מאחורי הטענה שהנאשם המשיך לעבור את העבירה במהלך ההליך בבית המשפט קמא, ועל כן השתלם לו מאוד ההליך מבחינה כלכלית, אני משיב שאני לא כתבתי את הודעת הערעור, אך חזקה שלא הגיעו אליו ביום הראשון שהוא פתח את העסק".

ראוי שהמדינה תמנע מהעלאת טענות שבעובדה, העומדות בסתירה לעובדות המוסכמות, ובוודאי ראוי לה שתחזור בה ותתנצל, לאחר שבית משפט מעמיד אותה על טעותה ולא תתבצר בעמדתה השגויה. מהמדינה נדרשת יתר הגינות ולא מצאתיה בהתנהלות הנוכחית.

פסק הדין יועבר למנהל מחלקת תביעות במשרד התחבורה.

ניתן והודע היום, י' חשוון תשע"ה, 03 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.